

Halakhah B'Shanah

• Jewish Law in a Year •

Week #2 – Biblical

Created by Rabbi Shalom Morris
(rabbi.smorris@shearithisrael.org)

A. Introduction

- a. What is Biblical Law?
 - i. Karaites
 - ii. Mosaic Law?
- b. What Difference Does it Make?

B. What is Biblical Law?

- a. Ten Commandments
 - i. Important
 - ii. Categories
 - iii. Selection
- b. 613 Commandments
- c. Man/God, Man/Man
- d. Positive and Negative
 - i. Extent of Obligation
 - ii. Men/Women
 - iii. Rabbinic Laws
- e. Pre and Post Sinai
- f. Literal & Explicit Tradition
- g. Prophets and Writings

C. What is Rabbinic Law?

- a. Fences and Enactments
- b. Derashot
 - i. 13 Principles
 - ii. New or Old – Talmudic Debates
- c. Are Derashot Biblical or Rabbinic?
 - i. Baba Metziah 59b
 - ii. Menahot 29b
- d. Irony – Age of Law

D. What's the Difference?

- a. Obligation?
- b. Change (Irony)
- c. Case of Doubt
- d. Laws of Shabbat

E. Conclusion

- a. Significant and Flexible
- b. Role of Rabbi Today

Sources

1) bTalmud, Makkot 23b – 24a

R. Simlai lectured: Six hundred and thirteen commands were said to Moses; three hundred and sixty-five of them negatives, corresponding to the number of days in a year counting according to sunrise; and two hundred and forty-eight positives, corresponding to the members of a man's body. Said R. Hamnuna: Where is there an allusion to this in the Scripture? [Deut. xxxiii. 4]: "The Torah which Moses commanded us." The letters of the word Torah number six hundred and eleven (Tav is 400; Vov, 6; Reish, 200, and Hei, 5), and the two first commandments, however, of the ten, we ourselves have heard from Heaven.

מסכת מכות דף כג, ב - כד, א

דרש רבי שמלאי שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם אמר רב המנונא מאי קרא דברים לג (תורה צוה לנו משה מורשה תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום

2) Isaiah 58:13

If you turn away your foot from the sabbath, from doing your pleasure on my holy day; and call the sabbath a delight, the holy of the LORD, honorable; and shall honor him, not doing your own ways, nor finding your own pleasure, nor speaking your own words:

ישעיהו פרק נח פסוק יג

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצין ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יקוק מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר:

3) Sifra, Beraita of R' Yishmael 1

ספרא ברייתא דרבי ישמעאל פרשה א

1 Kal va-homer: Inferred

2 Gezerah shavah: Use of similar language

3 Binyan av: Rules deduced from a single passage of Scripture and rules deduced from two passages.

4 Kelal u-Peraṭ: The general and the particular.

5 u-Peraṭ u-kelal: The particular and the general.

6 Kelal u-Peraṭ u-kelal: The general, the particular, and the general.

7 The general which requires elucidation by the particular, and the particular which requires elucidation by the general.

8 The particular implied in the general and excepted from it for pedagogic purposes elucidates the general as well as the particular.

9 The particular implied in the general and excepted from it on account of the special regulation which corresponds in concept to the general, is thus isolated to decrease rather than to increase the rigidity of its application.

10 The particular implied in the general and excepted from it on

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת מקל וחומר, מגזרה שוה, מבנין אב מכתוב אחד, מבנין אב משני כתובים, מכלל ופרט מפרט וכלל, מכלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל. (ב) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא, כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ליטעון טען אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר, כל דבר שהיה בכלל

account of some other special regulation which does not correspond in concept to the general, is thus isolated either to decrease or to increase the rigidity of its application.

11 The particular implied in the general and excepted from it on account of a new and reversed decision can be referred to the general only in case the passage under consideration makes an explicit reference to it.

12 Deduction from the context.

13 When two Biblical passages contradict each other the contradiction in question must be solved by reference to a third passage.

4) Mishneh Torah, Ishut 1:2

This process of acquisition fulfills [one of] the Torah's positive commandments. The process of acquiring a wife is formalized in three ways: through [the transfer of] money, through [the transfer of a] formal document and through sexual relations.

[The effectiveness of] sexual relations and [the transfer of a] formal document have their origin in the Torah [itself], while [the effectiveness of transfer of] money is Rabbinic in origin.

This process of acquisition is universally referred to as *erusin* ("betrothal") or *kiddushin* ("consecration"). And a woman who is acquired in any of these three ways is referred to as *mekudeshet* or *me'ureset*.

5) Kesef Mishneh, ibid.

It is very perplexing that he wrote that money is Rabbinic in origin, for it is learnt from a *gezeira shava* and anything learnt from one of the thirteen principles is considered Biblical.

6) Mishneh Torah, Mamrim 2:1

When, using one of the principles of exegesis, the Supreme *Sanhedrin* derived a law through their perception of the matter and adjudicated a case accordingly, and afterwards, another court arose and they perceived another rationale on which basis, they would revoke the previous ruling, they may revoke it and rule according to their perception. This is reflected by Deuteronomy 17:9: "To the judge who will be in that age." This indicates that a person is obligated to follow only the court in his own generation.

ויצא מן הכלל ליטעון טען
אחר שלא כענינו יצא להקל
ולהחמיר כל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל לידון בדבר
חדש, אי אתה יכול להחזירו
לכללו עד שיחזירו הכתוב
לכללו בפירוש, דבר הלמד
מענינו ודבר הלמד מסופו
וכן שני כתובין המכחישים זה
את זה עד שיבא הכתוב
השלישי ויכריע ביניהם.

וליקוחין אלו מצות עשה של
תורה הם, ובאחד משלשה
דברים האשה נקנית, בכסף
או בשטר או בביאה, בביאה
ובשטר מן התורה ובכסף
מדברי סופרים, וליקוחין אלו
הן הנקראין קידושין או
אירוסין בכל מקום, ואשה
שנקנית באחד משלשה
דברים אלו היא הנקראת
מקודשת או מאורסת.

זה דבר קשה היאך כתב שהכסף מדברי סופרים
שהרי למדו קידושי כסף קיחה קיחה משדה
עפרון וכל דבר הנלמד באחת מ"ג מדות הוי
דבר תורה.

רמב"ם הלכות ממרים פרק ב:א

ב"ד גדול שדרשו באחת מן
המדות כפי מה שנראה בעיניהם
שהדין כך ודנו דין, ועמד אחריהם
ב"ד אחר ונראה לו טעם אחר
לסתור אותו הרי זה סותר ודן כפי
מה שנראה בעיניו, שנאמר אל
השופט אשר יהיה בימים ההם
אינך חייב ללכת אלא אחר בית
דין שבדורך.